2024(2)THCR

తెలంగాణ రాష్ట్ర ఉన్నత న్యాయస్థానము, హైదరాబాద్.

గౌరవనీయ ప్రధాన న్యాయమూర్తి అలోక్ అరాధే

మరియు

గౌరవనీయ న్యాయమూర్తి అనిల్ కుమార్ జూకంటి

రిట్ పిటిషన్ నెం.35543/2012

తీర్పు తేదీ: 02.05.2024

M/s. యాడ్ ఏజ్ అవుట్ డోర్ అడ్వర్టైజింగ్ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్,
దాని ఎగ్జిక్యూటివ్ డైరెక్టర్ ద్వారా
వర్సెస్
కమర్షియల్ ట్యాక్స్ ఆఫీసర్,
జూబ్లీ హిల్స్ సర్కిల్, హైదరాబాద్ మరియు ఇతరులు

ఉత్తర్వు: *(గౌరవనీయులైన శ్రీ జస్టిస్ అనిల్ కుమార్ జుకంటి)*

పిటిషనర్ తరపు శ్రీ కార్తిక్ రమణ పుట్టంరెడ్డి తరపున న్యాయవాది శ్రీ కె. పి. అమర్నాథ్ రెడ్డి వాదనలు వినిపించారు.

ప్రతివాది నెం. 3 తరపు న్యాయవాది శ్రీ గాడి ప్రవీణ్ కుమార్, డిప్యూటీ సొలిసిటర్ జనరల్ ఆఫ్ ఇండియా తరపున శ్రీ బి. నరసింహ శర్మ, అదనపు సొలిసిటర్ జనరల్ ఆఫ్ ఇండియా వాదనలు వినిపించారు.

2. ఈ క్రింది ఉపశమనాన్ని కోరుతూ ఈ రిట్ పిటిషన్ దాఖలు చేయబడిందిః

> *"...సర్టిఫియోరారి వ్రాత లేదా ఏదైనా ఇతర తగు విధముగా ఉత్తర్వు లేదా ఆదేశాన్ని జారీ చేయడం*

(a) A.P. VAT చట్టము, 2005 కింద 15.10.2012 నాటి నిర్ధారణ ఉత్తర్వు కు సంబంధించిన 1వ ప్రతివాది ఫైల్లోని 2006-07 నాటి రికార్డులను కోరడం మరియు డిప్యూటీ కమిషనర్ నుండి సరైన అధికారం లేకుండా ఆమోదించిన 15.10.2012 నాటి నిర్ధారణ ఉత్తర్వు ని రద్దు చేయడం.

(b) లావాదేవీలు ఫైనాన్స్ యాక్ట్, 1994 లోని సెక్షన్ 65 (105) (zzzm) కిందకు వస్తాయని మరియు ఈ మొత్తం రాబడి A.P. VAT చట్టము సెక్షన్ 4 (8) కింద వ్యాట్ చెల్లించడానికి పిటిషనర్ బాధ్యత వహించలేదని ప్రకటించడం.

(c) A.P. VAT చట్టము సెక్షన్ 4 (8) ను భారత రాజ్యాంగంలోని ఏడవ షెడ్యూల్లోని జాబితా II లోని నమోదు 54 కి మించినదిగా ప్రకటించడం, ఇందులో చేర్చబడిన అమ్మకం విలువను గుర్తించకుండా సేవా లావాదేవీపై పన్ను విధించడానికి ప్రయత్నిస్తుంది.

(d) ప్రత్యామ్నాయంగా పిటిషనర్ నమోదు చేసిన లావాదేవీలను A.P. VAT చట్టంలోని సెక్షన్ 48 (బి) ప్రకారం పన్నును ఆకర్షించే వస్తువులను ఉపయోగించే హక్కుగా పరిగణించినట్లయితే, పిటిషనర్ A.P. VAT చట్టంలోని సెక్షన్ 48 (బి) కింద 4 వద్ద మాత్రమే చెల్లించడానికి అర్హులని ప్రకటించండి..

(e) పిటిషనర్ ద్వారా రూ.*1,45,99,350/-* సేవా పన్ను చెల్లించడం మరియు దానిని *3*వ మరియు *4*వ ప్రతివాదిగా నిలుపుదల చేయడం చట్ట అధికారం లేనిదిగా మరియు భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ *265* కు విరుద్ధంగా ఉందని ప్రకటించాలి మరియు తత్ఫలితంగా 2006-07 కాలానికి సేవా పన్నుగా చెల్లించిన రూ.1,45,99,350/- మొత్తాన్ని 1వ ప్రతివాది యొక్క ఉత్తర్వుల ప్రకారం చెల్లించాల్సిన వ్యాట్ బకాయిలకు బదిలీ చేయాలని మరియు ఈ గౌరవనీయ న్యాయస్థానం న్యాయప్రయోజనాల దృష్ట్యా తగినది మరియు సముచితమైనదిగా భావించే ఇతర ఉత్తర్వులు లేదా ఉత్తర్వులను జారీ చేయాలని 3వ మరియు 4వ ప్రతివాదులను ఆదేశించాలి.

3. క్లుప్తంగా ఈ పిటిషన్ దాఖలు చేయడానికి దారితీసిన వాస్తవాలు ఏమిటంటే, పిటిషనర్ ప్రకటనల ప్రదర్శన కోసం హోర్డింగ్ లను వివిధ వినియోగదారులకు లీజుకు ఇచ్చే వ్యాపారంలో ఉన్నారు.

వాణిజ్య పన్నుల అధికారి, హోర్డింగ్స్ లీజు కోసం అందుకున్న మొత్తాలపై ఆంధ్రప్రదేశ్ విలువ ఆధారిత పన్ను చట్టము, 2005 (సంక్షిప్తంగా 'వ్యాట్ చట్టము, 2005') లోని సెక్షన్ 4 (8) కింద సేవా పన్ను విధిస్తూ 2005-06 నుండి 2008-09 వరకు కాలానికి 25.09.2009 నాటి అంచనా ఉత్తర్వులను జారీ చేశారు. W.P.Nos.23810, 23811, 23816 మరియు 23839/2009 అనే రిట్ పిటిషన్ లలో పిటిషనర్ పైన పేర్కొన్న నిర్ధారణ ఆదేశాలను సవాలు చేశారు.ఈ న్యాయస్థానం యొక్క డివిజన్ బెంచ్ 11.02.2009 నాటి ఒక ఉమ్మడి ఉత్తర్వు ద్వారా పిటిషనర్ కు తాజా షోకాజ్ నోటీసు జారీ చేయాలని మరియు విచారణకు అవకాశం కలిగించాలని, ఆ తరువాత తాజా ఉత్తర్వులను జారీ చేయాలని వాణిజ్య పన్ను అధికారిని ఆదేశించింది. పైన పేర్కొన్న ఉత్తర్వులకు పాటింస్తూ, వాణిజ్య పన్నుల అధికారి 30.08.2011 న షోకాజ్ నోటీసు జారీ చేశారు. పిటిషనర్ 05.10.2011న అభ్యంతరాలు దాఖలు చేశారు.

4. ఆ తరువాత 16.01.2012న నోటీసు జారీ చేయబడింది. పిటిషనర్ 31.01.2012 న సమాధానం దాఖలు చేశారు. వ్యక్తిగత విచారణకు తేదీ 22.06.2012న పిటిషనర్ కు అవకాశం కల్పించగా, ఆ తర్వాత వాణిజ్య పన్నుల అధికారి తేదీ 15.10.2012 నాటి ఉత్తర్వు ద్వారా వ్యాట్ చట్టం 2005లోని సెక్షన్ 4(8) కింద 2006-07 కాలానికి లావాదేవీలపై పన్ను విధించారు. పైన పేర్కొన్న నిర్ధారిత పన్ను సవాలు చేయబడింది.

5. వ్యాట్ చట్టం 2005లోని సెక్షన్ 2(10) ప్రకారం పిటిషనర్ డీలర్ కాదని, డీలర్ గా నమోదు చేసుకోలేదని పిటిషనర్ తరఫు న్యాయవాది వాదించారు. ఒక నిర్దిష్ట కాలానికి ప్రకటనల ప్రదర్శన కోసం ఏర్పాటు చేసిన హోర్డింగ్ లను వ్యాట్ చట్టం, 2005లోని సెక్షన్ 2(16) ప్రకారం వస్తువులుగా పరిగణించలేమని, అందువల్ల వ్యాట్ చట్టం, 2005లోని సెక్షన్ 4(8) కింద పిటిషనర్ కు కట్టుబడి విధించలేమని పేర్కొన్నారు. తెలంగాణ విలువ ఆధారిత పన్ను నిబంధనలు, 2005లోని రూల్ 59 (ఇకపై 'వ్యాట్ రూల్స్, 2005') ప్రకారం ఎలాంటి అనుమతి లేనందున మదింపు పరిధి లేదని పేర్కొన్నారు. ఉపయోగించుకునే హక్కు బదిలీ చేయబడదని మరియు హోర్డింగ్స్ ఎల్లప్పుడూ పిటిషనర్ వద్దనే ఉంటాయని, పిటిషనర్ మొత్తం కాంట్రాక్ట్ కాలానికి యూనిపోల్ షీట్ తో పాటు నిర్మాణాన్ని

నిర్వహిస్తారని, అందించే సేవలను పరిగణనలోకి తీసుకుంటారని వాదించారు. ఇలాంటి ప్రకటనల ప్రదర్శనకు పిటిషనర్ మున్సిపాలిటీకి లైసెన్స్ ఫీజు చెల్లిస్తారని నివేదించారు. వ్యాట్ చట్టం 2005లోని సెక్షన్ 4(8) భారత రాజ్యాంగంలోని ఏడో షెడ్యూలులోని జాబితా II లోని 54వ అధికరణకు అతీతమైనదని పేర్కొన్నారు. ఫైనాన్స్ యాక్ట్, 1994 ప్రకారం వస్తు వినియోగ హక్కును, పన్ను పరిధిలోకి వచ్చే సేవలను బదిలీ చేసే లావాదేవీలో కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు ఏకకాలంలో సేవా పన్ను, విలువ ఆధారిత పన్ను విధించలేవని, పరిగణన విలువను విభజించే నిబంధన లేదని వాదించారు.

6. పిటిషనర్ చెల్లించిన సేవా పన్నును తిరిగి చెల్లించాలని లేదా వ్యాట్ చట్టము, 2005 ప్రకారం పిటిషనర్ చెల్లించాల్సిన బకాయిలకు జమ చేయాలని వాదించారు. వినియోగదారుల నుండి సేకరించిన పన్ను విలువ వ్యాట్ శాసనము, 2005 లోని సెక్షన్ 4 (8) కింద విధించే ఉద్దేశ్యంతో పరిగణనలోకి తీసుకోలేమని మరియు వ్యాట్ శాసనము, 2005 కింద సేవా పన్ను మరియు పన్ను విధించడం డబుల్ టాక్సేషన్ కి సమానమని, ఇది శాసనము ప్రకారం అనుమతించబడదు అని కూడా వాదించారు,.

7. మరోవైపు, వ్యాట్ చట్టము, 2005 లోని నిబంధనలు ప్రకారం సేవా పన్ను విధించడాన్ని భారత అదనపు సొలిసిటర్ జనరల్ సమర్థించారు మరియు వ్యాట్ చట్టము, 2005 లోని సెక్షన్ 4 (8) కింద మొత్తం రాబడి పై విలువ ఆధారిత పన్ను చెల్లించడానికి పిటిషనర్ పై కట్టుబడి ఉంటుందని సమర్పించారు. వ్యాట్ చట్టము, 2005 లోని సెక్షన్ 4 (8) భారత రాజ్యాంగంలోని ఏడవ షెడ్యూల్లోని జాబితా II లోని నమోదు 54 కి మించినది అనే వాదన తప్పుగా అర్థం చేసుకోబడిందని వాదించారు. అతని సమర్పణలకు మద్దతుగా, గ్రేటర్ ఈస్టర్న్ షిప్పింగ్ కంపెనీ లిమిటెడ్ వర్సెస్ కర్ణాటక రాష్ట్రం)(2020) 3 SCC 354), యాడ్ ఏజ్ అవుట్ డోర్ అడ్వర్టైజింగ్ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్ వర్సెస్ ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వం)2011 SCC OnLine AP 1077 : (2011) 39 VST 323), G.S.లంబ & సన్స్ వర్సెస్ ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రం(2011 SCC OnLine AP 1108), వైస్రాయ్ హోటల్స్ లిమిటెడ్ వర్సెస్ వాణిజ్య పన్ను అధికారి (2011 SCC OnLine AP 1089) మరియు అగర్వాల్ బ్రదర్స్ వర్సెస్ హర్యానా రాష్ట్రం((1999) 9 SCC 182) లోని నిర్ణయాలపై ఆధారపడటం జరిగింది.

8. న్యాయవాదుల వాదనలు విన్నాను , రికార్డును పరిశీలించాను.

9. నిస్సందేహంగా, వ్యాట్ చట్టము, 2005 లోని సెక్షన్ 4 (8) కింద హోర్డింగ్స్ లీజు కోసం అందుకున్న మొత్తాలపై సేవా పన్ను విధించే 2005-06 నుండి 2008-09 వరకు కాలానికి పిటిషనర్ పై వాణిజ్య పన్ను అధికారి నిర్ధారణ ఉత్తర్వులను జారీ చేశారు. W.P.Nos.23810, 23811, 23816 మరియు

23839 /2009 అనే రిట్ పిటిషన్లలో పైన పేర్కొన్న నోటీసుల చెల్లుబాటును పిటిషనర్ సవాలు చేశారు. పైన పేర్కొన్న రిట్ పిటిషన్లలో, పిటిషనర్ ఈ క్రింది ఉపశమనాల కోసం అభ్యర్థించారు:

"(ఎ) W.P.No.23810/2009:

"...2007-08 మదింపు సంవత్సరానికి సంబంధించి ప్రతివాది నెం.3 ద్వారా జారీ చేయబడిన 25.09.2009 నాటి మదింపు ఉత్తర్వు చట్టవిరుద్ధం, నిరంకుశమైనది, చట్టవిరుద్ధమైనదని ప్రకటిస్తూ మాండమస్ యొక్క రిట్ స్వభావంలో తగిన రిట్, ఆదేశాలు లేదా ఉత్తర్వులను జారీ చేయండి మరియు తత్ఫలితంగా దానిని పక్కన పెట్టండి."

(బి) W.P.No.23811/2009:

"...2006-07 మదింపు సంవత్సరానికి సంబంధించి ప్రతివాది నెం.3 ద్వారా జారీ చేయబడిన 25.09.2009 నాటి మదింపు ఉత్తర్వు చట్టవిరుద్ధం, నిరంకుశమైనది, చట్టవిరుద్ధమైనదని ప్రకటిస్తూ మాండమస్ యొక్క రిట్ స్వభావంలో తగిన రిట్, ఆదేశాలు లేదా ఉత్తర్వులను జారీ చేయండి మరియు తత్ఫలితంగా దానిని పక్కన పెట్టండి."

(సి) W.P.No.23816/2009:

"...2008-09 మదింపు సంవత్సరానికి సంబంధించి ప్రతివాది నెం.3 ద్వారా జారీ చేయబడిన 25.09.2009 నాటి మదింపు ఉత్తర్వు చట్టవిరుద్ధం, నిరంకుశమైనది, చట్టవిరుద్ధమైనదని ప్రకటిస్తూ మాండమస్ యొక్క రిట్ స్వభావంలో తగిన రిట్, ఆదేశాలు లేదా ఉత్తర్వులను జారీ చేయండి మరియు తత్ఫలితంగా దానిని పక్కన పెట్టండి."

(డి) W.P.No.23839/ 2009:

"...2005-06 మదింపు సంవత్సరానికి సంబంధించి ప్రతివాది నెం.3 ద్వారా జారీ చేయబడిన 25.09.2009 నాటి మదింపు ఉత్తర్వు చట్టవిరుద్ధం, నిరంకుశమైనది, చట్టవిరుద్ధమైనదని ప్రకటిస్తూ మాండమస్ యొక్క రిట్ స్వభావంలో తగిన రిట్, ఆదేశాలు లేదా ఉత్తర్వులను జారీ చేయండి మరియు తత్ఫలితంగా దానిని పక్కన పెట్టండి."

10. పిటిషనర్ దాఖలు చేసిన పైన పేర్కొన్న రిట్ పిటిషన్లను **యాడ్ ఏజ్ అవుట్ డోర్ అడ్వర్టైజింగ్ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్ (సుప్రా)కేసు** లో తీర్పు ద్వారా పరిష్కరించారు. పైన పేర్కొన్న తీర్పు యొక్క కార్యాచరణ భాగం ఈ క్రింది విధంగా ఉంది:

> "*19.* ప్రశ్నార్థకమైన వస్తువులు "వస్తువులు" లేదా "స్థిరాస్తులు" అనే న్యాయపరిధి వాస్తవాలను, పైన పేర్కొన్న సూత్రాలు మరియు తీర్పుల వెలుగులో మదింపు అధికారి పరిశీలించాల్సిన అవసరం ఉంది. అందువల్ల మూల్యాంకన ఉత్తర్వులను పక్కనపెట్టి, మూడో ప్రతివాదిని కొత్తగా వివరణాత్మక షోకాజ్ నోటీసు జారీ చేయమని ఆదేశించడం, పిటిషనర్ తమ అభ్యంతరాలను తెలియజేయడానికి సహేతుకమైన అవకాశం ఇవ్వడం ఆ తర్వాత చట్టప్రకారం తాజా మూల్యాంకన ఉత్తర్వులు జారీ చేయడం సముచితమని *మేము భావిస్తున్నాము.* మేము యోగ్యతలపై ఎటువంటి అభిప్రాయాన్ని వ్యక్తం చేయలేదని లేదా ఇరువైపుల న్యాయవాదులు మా ముందు ఉంచిన ఇతర వాదనలను పరిగణనలోకి తీసుకోలేదని మేము స్పష్టం చేస్తున్నాము. షోకాజ్ నోటీసు అందిన తర్వాత మూడో ప్రతివాది ముందు పిటిషనర్ తమకు చట్టంలో అందుబాటులో ఉన్న అన్ని అంశాలను లేవనెత్తే అవకాశం ఉందని వేరే చెప్పనవసరం లేదు."

11. అందువల్ల, పైన పేర్కొన్న రిట్ పిటిషన్లను పరిశీలిస్తే, పిటిషనర్ అసెస్ మెంట్ ఉత్తర్వులను చట్టవిరుద్ధం మరియు ఏకపక్షంగా సవాలు చేసినట్లు స్పష్టమవుతుంది. ప్రస్తుత రిట్ పిటిషన్లలో కోరిన పైన పేర్కొన్న రిట్ పిటిషన్లలో పిటిషనర్ ఈ క్రింది ఉపశమనాలను కోరలేదు:

> "(బి) *లావాదేవీలు ఫైనాన్స్ యాక్ట్, 1994 లోని సెక్షన్ 65 (105) (ZZZM) కిందకు వస్తాయని మరియు ఈ మొత్తం రాబడి పై APVAT చట్టము సెక్షన్ 4 (8) కింద వ్యాట్ చెల్లించాల్సిన బాధ్యత పిటిషనర్ కి లేదని ప్రకటించడం;*
>
> *(డి) ఏపీ వ్యాట్ లోని సెక్షన్ 4(8)ను భారత రాజ్యాంగంలోని ఏడో షెడ్యూలులోని జాబితా 2లోని ఎంట్రీ 54కు మించి ప్రయాణించినట్లుగా ప్రకటించడం, అమ్మకపు విలువను గుర్తించకుండా సేవా లావాదేవీపై పన్ను విధించాలని కోరడం.*

అందువల్ల, వ్యాట్ చట్టం, 2005 లోని సెక్షన్ 4 (8) చెల్లుబాటును పిటిషనర్ సవాలు చేయలేదని, అలాగే ఈ లావాదేవీ ఆర్థిక చట్టం, 1994 యొక్క నిబంధనల పరిధిలోకి వస్తుందని, గతంలో అంటే డబ్ల్యుపి నంబర్లు 23810, 23811, 23816 మరియు 23839/2009 లో ఈ లావాదేవీ ఉందని స్పష్టమవుతోంది.

12. నిర్మాణాత్మక రెస్ జుడికాటా సూత్రం రిట్ ప్రొసీడింగ్ లకు వర్తిస్తుందని చట్టం శాసనము బాగా స్థిరపడిన ప్రతిపాదన [డైరెక్ట్ *రిక్రూట్ క్లాస్* II ఇంజనీరింగ్ ఆఫీసర్స్ అసోసియేషన్ వర్సెస్ *స్టేట్ ఆఫ్ మహారాష్ట్ర* ((1990) 2 SCC 715) ; *ఎల్. ఎస్. నాగరాజ్* (చనిపోయిన) వారసులు వర్సెస్ B.R. వాసుదేవ మూర్తి ((2010) 3 SCC 353): *ఎం. నాగభూషణ వర్సెస్ స్టేట్ ఆఫ్* కర్ణాటక((2011) 3 SCC 408) *మరియు యూనియన్* ఆఫ్ *ఇండియా వర్సెస్* మేజర్ *ఎస్. పి. శర్మ(*(2014) 6 SCC 351)]. *అందువల్ల, పైన పేర్కొన్న ఉపశమనాలతో వ్యవహరించాల్సిన అవసరం లేదు, ఎందుకంటే అవి నిర్మాణాత్మక న్యాయ సూత్రాలపై నిషేధించబడ్డాయి.*

13. అందువల్ల, ప్రస్తుత రిట్ పిటిషన్లో పరిశీలన కోసం తలెత్తే ఏకైక సమస్య తేదీ 15.10.2012 నాటి ఉత్తర్వు యొక్క చెల్లుబాటుకు సంబంధించినది. హోర్డింగ్ లను చరాస్తుల్లో ఒకటిగా వర్గీకరిస్తే వ్యాట్ చట్టంలోని సెక్షన్ 4(8), 2005 కింద వినియోగ హక్కు బదిలీపై పన్ను విధించే ప్రశ్న ఉత్పన్నమవుతుందని పేర్కొంటూ 22.11.2011న పిటిషనర్ సమక్షంలో నిర్వహించిన భౌతిక తనిఖీ ఆధారంగా వాణిజ్య పన్నుల అధికారి 15.10.2012న జారీ చేసిన ఉత్తర్వుల్లో పేర్కొన్నారు. నిర్మాణ స్థలం మరియు హోర్డింగ్ ల రకాలను పరిగణనలోకి తీసుకున్న వాణిజ్య పన్ను అధికారి, హోర్డింగ్ ల రకాలైన యూనిపోల్ హోర్డింగ్, బిల్డింగ్ టాప్ రూఫ్ ఆధారిత హోర్డింగ్, గ్రౌండ్ బేస్డ్ హోర్డింగ్ లను పరిగణనలోకి తీసుకున్న తరువాత, పిటిషనర్ ఏర్పాటు చేసిన దీర్ఘచతురస్రాకార మెటల్ ఫ్రేమ్ హోర్డింగ్ మరియు నిర్మాణం ఉక్కు నిర్మాణానికి నష్టం కలిగించకుండా విడదీయగలిగే స్వభావాన్ని కలిగి ఉన్నాయని మరియు అందువల్ల, ఇది ఒక చరాస్తి మరియు వ్యాట్ చట్టం, 2005 యొక్క నిబంధనల ప్రకారం నిర్వచనంలో 'వస్తువులు'అని కనుగొన్నారు. వాణిజ్య పన్ను అధికారి ఇంకా ఈ క్రింది విధంగా వ్యవహరించారుః

> "పైన చదివిన దానిని బట్టి, భూమికి హోర్డింగ్ లేదా నట్లు మరియు బోల్టులతో కూడిన భవనం మరియు వెల్డింగ్ మాత్రమే ఆస్తి యొక్క స్వభావాన్ని స్థిర లేదా చరాస్తులుగా

నిర్ణయించలేవని సూచిస్తుంది. ఇది కాకుండా, ఇతర అంశం అంటే *జప్తు యొక్క ఉద్దేశ్యం* ఆస్తి యొక్క స్వభావాన్ని నిర్ణయించగలదు. లీజుకు తీసుకున్న భూమి/భవనంపై హోర్డింగ్ ఏర్పాటు చేస్తారు.అంటే దీని అర్థం *మదింపుదారు అద్దెదారు అని అర్థం. జప్తు యొక్క ఉద్దేశ్యం హోర్డింగ్ యొక్క తాత్కాలిక ప్రయోజనకరమైన ఆనందం కోసం. ఏ విధమైన కల్పనలో లేని జప్తు శాశ్వత ఆనందం కోసం కాదు. మదింపుదారుడు అద్దె ముగింపులో భూమి లేదా భవనం నుండి హోర్డింగ్ లను ఖాళీ చేయాలి/ తొలగించాలి/వేరు చేయాలి. హోర్డింగ్ అనేది భూమి/భవనంలో భాగంగా ఉండకూడదు. తాత్కాలిక కాలానికి భవనం/భూమి నుండి తొలగించడానికి/వేరు చేయడానికి ఒక ఒప్పందంతో భూమి/భవనంపై హోర్డింగ్ ను ఏర్పాటు చేస్తారు. జప్తు తాత్కాలిక ప్రయోజనం కోసం ఉన్నప్పుడు, నట్లు మరియు బోల్ట్ లు లేదా వెల్డింగ్ తో జప్తు/జప్తు స్థాయితో సంబంధం లేకుండా, ఆస్తి యొక్క స్వభావం కదిలేదిగా ఉంటుంది. హోర్డింగ్ నుండి ప్రయోజనాలను పొందాలనే ఉద్దేశ్యంతో హోర్డింగ్ ను ఏర్పాటు చేస్తారు, కానీ భూమి/భవనం నుండి కాదు. హోర్డింగ్ జతచేయబడిన భవనం హోర్డింగ్ నుండి ఎటువంటి ప్రయోజనాన్ని పొందదు. M/s. సాలిడ్ అండ్ కరెక్ట్ ఇంజనీరింగ్ వర్క్స్ కేసు ((2010) 5 ఎస్. సి. సి 122) (పేరా 23) విషయంలో అత్యున్నత న్యాయస్థానం ప్రతిపాదనను వెలికితీయడం కూడా అవసరం.*

> *...ఇంటి తలుపులు, కిటికీలు మరియు షట్టర్లు ఇంటికి అనుసంధానించబడి ఉంటాయి, ఇది భూమిలో పొందుపరచబడి ఉంటుంది. ఇంటి ప్రయోజనకరమైన ఆనందం కోసం భూమిలో పొందుపరచబడిన ఇంటికి అవి అనుసంధానించబడి ఉంటాయి. వారికి ఇంటి నుండి ప్రత్యేక ఉనికి లేదు. కిటికీ బ్లైండ్లు మరియు సాష్లు వంటి*

ఇంట్లో భాగం కాని వస్తువులు మరియు అద్దెదారు అమర్చిన అద్దాలు మరియు టేప్స్ట్రీ వంటి అలంకార వస్తువులు అనుబంధాలు కావు.

హోర్డింగ్స్ యొక్క ప్రయోజనకరమైన ఆనందం కోసం, భవనం లేదా భూమి కోసం కాకుండా, భవనం యొక్క భూమి/టెర్రస్/భవనం గోడలపై హోర్డింగ్ ను ఏర్పాటు చేసినట్లు పైన పేర్కొన్న ప్రతిపాదన నుండి స్పష్టంగా తెలుస్తుంది. హోర్డింగ్ నుండి భవనం ఏమీ పొందలేదు. అందువల్ల, హోర్డింగ్స్ అనేవి భవనం/భూమి నుండి వేరుగా ఉంటాయి మరియు ఊహించని విధంగా హోర్డింగ్ అనేది మదింపు గ్రహీత/కౌలుదారు నిర్మించిన భవనం/భూమిలో భాగం కాదు. అందువల్ల, హోర్డింగ్ లు చరాస్తులుగా ఏర్పడతాయి.

M/s. సిర్పూర్ పేపర్ మిల్స్ లిమిటెడ్ వర్సెస్ సెంట్రల్ ఎక్సైజ్ హైదరాబాద్ కలెక్టర్ (1 ఎస్సిసి 400) కేసులోని తీర్పుపై ఆధారపడటం కూడా సందర్భోచితంగా ఉంటుంది. అయితే, భూమిలో ఉన్న దేనినైనా స్థిరమైన ఆస్తిగా పరిగణించాల్సిన అవసరం లేదని పేర్కొంది. ఉదాహరణకు, ఒక ఫ్యాక్టరీ యజమాని లేదా ఇంటి యజమాని నీటి పంపును కొనుగోలు చేసి, క్రియాత్మక సామర్థ్యం కోసం మరియు భద్రత కోసం సిమెంట్ బేస్ మీద అమర్చవచ్చు. అది నీటి పంపును స్థిరమైన వస్తువుగా మార్చదు. నీటి పంపు యొక్క కొన్ని భాగాలను సైట్ లో అసెంబుల్ చేయవచ్చు. అది కూడా సూత్రానికి ఎలాంటి తేడాను కలిగించదు. ఒక యంత్రం మెరుగ్గా పనిచేయడం కొరకు భూమికి బిగించినంత మాత్రాన అది స్వయంచాలకంగా స్థిరాస్తులుగా మారదు".

పైన చర్చించిన పైన పేర్కొన్న వాస్తవాలు మరియు పరిస్థితుల దృష్ట్యా, హోర్డింగ్ లు చరాస్తులని స్పష్టంగా తెలుస్తుంది.

14. వాణిజ్య పన్నుల అధికారి ఈ లావాదేవీ “హోర్డింగ్ ను ఉపయోగించే హక్కు యొక్క లావాదేవీ”, ఇది 'వస్తువులు' మరియు ఈ క్రింది కారణాల వల్ల వ్యాట్ చట్టం, 2005 లోని సెక్షన్ 4 (8) కింద పన్ను విధించడానికి అనుకూలంగా ఉంటుంది.

'స్టేట్ ఆఫ్ *AP* వర్సెస్ ప్రకాశ్ ఆర్ట్స్ *(2008) 18* వీఎస్టీ *39* (ఏపీ) కేసులో హైకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పుపై కూడా అసెస్సీ ఆధారపడి నారు, ఇందులో ట్రిబ్యునల్ తీర్పును కోర్టు ధృవీకరించింది. ఆ హోర్డింగ్ లు స్థిరాస్తులేనని పేర్కొంటూ ట్రిబ్యునల్ ఉత్తర్వులు జారీ చేసింది. *కానీ గౌరవనీయ హైకోర్టు ఇటీవల M/s యాడ్ ఏజ్ అవుట్ డోర్ అడ్వర్టైజింగ్ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్, హైదరాబాద్ వర్సెస్ స్టేట్ ఆఫ్ AP (W. P. 23811/2009* తేదీ *11-02-2011) కేసులో అంచనా వేసే అధికారికి కొన్ని ఆదేశాలతో తాజా పరిశీలన కోసం హోర్డింగ్ ల అంశంపై వివరణాత్మక తీర్పును జారీ చేసింది. కొత్త తీర్పును దృష్టిలో ఉంచుకుని, మదింపుదారుడు అదే అంశంపై పాత తీర్పుపై ఆధారపడలేరు. ఇంకా, M/S. బిఎస్ఎన్ఎల్ వర్సెస్ యూనియన్ ఆఫ్ ఇండియా (145 ఎస్టిసి 91) కేసులో అత్యున్నత న్యాయస్థానం కొన్ని సూత్రాలు లేదా పారామితులు/లక్షణాలను డీమ్డ్ సేల్ అంటే ఉపయోగించే హక్కును బదిలీ చేయడానికి నిర్దేశించింది. ఈ తీర్పు మరియు M/s యాడ్ ఏజ్ అవుట్ డోర్ అడ్వర్టైజింగ్ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్ కేసు లో గౌరవనీయ హైకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పును దృష్టిలో ఉంచుకుని, అత్యున్నత న్యాయస్థానం సూచించిన లక్షణాలు ప్రస్తుత కేసులో ఉన్నాయా లేదా అనే విషయాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకోవాలి.*

మదింపుదారుడు M/s ఇమాజిక్ క్రియేటివ్ (12 విఎస్టి 371) కేసులో తీర్పుపై కూడా ఆధారపడ్డారు. సేవా పన్ను లేదా అమ్మకపు పన్ను చెల్లించాల్సి ఉంటుందని, కానీ రెండింటిలోను చెల్లించాల్సిన అవసరం లేదని తీర్పులో పేర్కొనబడింది. సేవా పన్ను

చెల్లించినట్లయితే అమ్మకపు పన్ను ఉండదని దీని అర్థం కాదు. మరో మాటలో చెప్పాలంటే, తగు విధముగా పన్ను చెల్లించాలని దీని అర్థం. ఈ కేసులో లావాదేవీ స్వభావాన్ని బట్టి తగిన పన్ను అమ్మకపు పన్ను *ఎందుకంటే, హోర్డింగ్* లు చరాస్తులు.

బిఎస్ఎన్ఎల్ (145 ఎస్టిసి 91) మరియు గన్నోన్ దంకర్లీ (9 ఎస్టిసి 353) కేసులో అత్యున్నత న్యాయస్థానం ఇచ్చిన తీర్పుపై కూడా మదింపుదారు ఆధారపడ్డారు, హోర్డింగ్స్ లీజు బదిలీకి సంబంధించిన నిర్దిష్ట మొత్తం సేవ అంటే హోర్డింగ్ మీద ఫ్లెక్సీని అమర్చడం. సెక్షన్ 4 (8) పరిగణనలోనికి తీసుకున్న అమ్మకపు భాగం మరియు సేవా అంశంగా విభజించడానికి అనుమతించదని మదింపుదారుని వాదన. ఈ వాదన స్థిరమైనది కాదు. గానన్ డంకెరెలీ కేసు లో గౌరవనీయ న్యాయస్థానం ఆధిపత్య పరీక్షను వర్తింపజేయాలని తీర్పునిచ్చింది. దీని అర్థం కాంట్రాక్ట్ మిశ్రమ స్వభావంలో ఉంటే మరియు ఆధిపత్య స్వభావం పరీక్ష ప్రకారం లావాదేవీ అమ్మకం లేదా సేవ నిర్ణయించబడుతుంది. *ఉదాహరణలు: ఆసుపత్రిలో రోగికి వ్యాధి చికిత్స అనేది ఒక సేవ మరియు అటువంటి సేవను అందించే సమయంలో కొన్ని మందులు ఇచ్చినప్పటికీ మందుల యొక్క భాగం విలువను వస్తువుల అమ్మకంగా పరిగణించలేము మరియు మందుల భాగంపై ప్రభుత్వం పన్ను విధించడానికి వీల్లేదు. రాజ్యాంగానికి 46వ సవరణ తరువాత మరియు బిఎస్ఎన్ఎల్ (145 ఎస్టిసి 91) కేసులో తీర్పు ప్రకారం ఆర్టికల్ 366 (29ఎ) లో పేర్కొన్న ఆరు లావాదేవీలకు ఈ ఆధిపత్య స్వభావ పరీక్ష వర్తించదు. ఆరు లావాదేవీలలో వర్క్స్ కాంట్రాక్ట్, క్యాటరింగ్ మరియు ఉపయోగించే హక్కు బదిలీ ఉన్నాయి. వర్క్స్ కాంట్రాక్ట్ మరియు క్యాటరింగ్ యొక్క మిశ్రమ ఒప్పందంలో అమ్మకం మరియు సేవలను కృత్రిమంగా విభజించడానికి రాజ్యాంగంలో అనుమతి ఉంది.*

వస్తువుల వినియోగ హక్కు బదిలీ విషయంలో, వస్తువులు మరియు సేవల లీజు కోసం ప్రత్యేక ఒప్పందం ఉన్న పరిస్థితులలో తప్ప అటువంటి కృత్రిమ విభజన ఉండదు. దీని అర్థం హోర్డింగ్స్ లీజు సమయంలో, ఏదైనా ఉంటే, హోర్డింగ్ మీద ఫ్లెక్సీని అమర్చడం వంటి సేవ అందించబడుతుంది, మొత్తం లావాదేవీని సేవగా వర్గీకరించలేము. ఇది ఒక మిశ్రమ ఒప్పందం అయితే, హోర్డింగ్ లీజు మరియు ఫ్లెక్సీని అమర్చడం గురించి పరిశీలన నిర్ధారించబడకపోతే, మొత్తం పరిశీలన వస్తువులను ఉపయోగించే హక్కు బదిలీగా పరిగణించబడుతుంది మరియు కృత్రిమ విభజన అనుమతించబడదు. కానీ ఒప్పందం నుండి హోర్డింగ్ లీజు మరియు ఫ్లెక్సీని మౌంట్ చేయడానికి పరిగణనలోకి తీసుకుంటే, హోర్డింగ్ లీజు అనేది వస్తువులను ఉపయోగించుకునే హక్కును బదిలీ చేయడం మాత్రమే పరిగణించబడుతుంది మరియు మౌంటు ఖర్చులు మినహాయింపుకు బాధ్యత వహిస్తాయి. ఎం/ఎస్ బిఎస్ఎన్ఎల్ (145 ఎస్టిసి 91) (పేరా 45) కేసులో తదుపరి తీర్పులో అత్యున్నత న్యాయస్థానం దీనికి మద్దతు ఇస్తుంది, అందువల్ల, లీజు మరియు సేవ యొక్క విభజన అనుమతించబడదని మదింపుదారుల వాదనలో అర్థం లేదు.

పరిశీలన కోసం ప్రకటనల కోసం హోర్డింగ్ లీజు అనేది ఫైనాన్స్ చట్టము 1994లో నిర్వచించిన విధంగా స్థలం లేదా ప్రకటనల కోసం సమయం అమ్మకం కంటే భిన్నంగా ఉంటుంది. ప్రకటనల కోసం స్థిరమైన ఆస్తి అయిన బహిరంగ ప్రదేశాలు మరియు భవనాలను అందించడానికి సంబంధించి ఫైనాన్స్ చట్టము 1994లో ఈ పదబంధాన్ని నిర్వచించారు. ప్రస్తుత సందర్భంలో హోర్డింగ్ అనేది కదిలే ఆస్తి మరియు పరిశీలన కోసం దానిని లీజుకు ఇవ్వడం అనేది సేవా పన్నును ఆకర్షించడానికి ఆర్థిక

చట్టము యొక్క నిర్వచనం పరిధిలోకి రాదు. ఇతర షరతుల నెరవేర్పుకు లోబడి నిల్వతో సహా చరాస్తుల ఏదైనా లీజు అనేది రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 366 (29 ఎ) ప్రకారం డీమ్డ్ సేల్ కిందకు వస్తుంది మరియు ఇది ఎ. పి. వ్యాట్ చట్టము 2005 లోని సెక్షన్ 4 (8) కింద పన్నును ఆకర్షిస్తుంది.

అందువల్ల, లావాదేవీ అనేది హోర్డింగ్స్ను ఉపయోగించుకునే హక్కును బదిలీ చేయడం, ఇది చట్టం యొక్క సెక్షన్ 4 (8) ప్రకారం పన్ను విధించదగినది.

15. వాణిజ్య పన్ను అధికారి, ఆ తరువాత వ్యాట్ చట్టము, 2005 లోని సెక్షన్ 4 (8) (బి) కింద పన్ను కూర్పుతో వ్యవహరించారు మరియు ఈ క్రింది విధంగా పేర్కొన్నారుః

"వస్తువుల వినియోగ హక్కు బదిలీ లావాదేవీ చట్టము యొక్క సెక్షన్ 4 (8) ద్వారా నిర్వహించబడుతుంది. చట్టానికి అనుబంధించబడిన షెడ్యూల్ ప్రకారం వస్తువులకు వర్తించే పన్ను రేటు ప్రభావవంతమైన పన్ను రేటు అని ఈ విభాగం నిర్దేశిస్తుంది. తదనుగుణంగా, సంబంధిత కాలంలో హోర్డింగ్లకు వర్తించే ప్రామాణిక పన్ను రేటును @12.5% లేదా 14.5% విధించాలని ప్రతిపాదిస్తూ ముందస్తు అంచనా నోటీసు జారీ చేయబడింది. ఇంతలో, 15-09-2011 న ఆర్డినెన్స్ 7/2011 ద్వారా సెక్షన్ 4 (8B) ప్రవేశపెట్టబడినది. ఇది సంబంధిత కాలంలో సమర్థవంతమైన పన్ను రేటు 01-04-2005% తో పునరావృత్త ప్రభావంతో ఉంటుంది. ఈ ఉప విభాగం కింద పన్ను చెల్లించడానికి మదింపుదారుడు తన ఎంపికను ఉపయోగించాలి. విభాగం ప్రవేశపెట్టబడినప్పటికీ, ఎంపికను ఏ పద్ధతిలో ఉపయోగించాలో ఎటువంటి నియమాలు రూపొందించబడలేదు.ఇంకా మదింపుదారుడు అభ్యంతర లేఖలో కూడా తన ఎంపికను స్పష్టంగా ఉపయోగించలేదు: 31-1- 2012 లేదా ఆ తరువాత, 4 శాతం నమోదు

యొక్క దరఖాస్తుకు అర్హత లేదు. అందువల్ల 4 శాతం పన్ను విధించడానికి అర్హత ఉందని మదింపుదారుల వాదన తిరస్కరించబడింది మరియు 12.5% పన్ను విధింపును ధృవీకరించింది.

చివరగా, సంవత్సరానికి 2006-07 ప్రకటనల కోసం హోర్డింగ్స్ లీజు కోసం అందుకున్న పరిగణనపై ప్రతిపాదిత పన్ను విధింపు రూ. 17,69,59,912/- @12.5% వ్యాట్ క్రింది విధంగా ఉంది

పన్ను వ్యవధి	ఇన్పుట్ / అవుట్పుట్	పన్ను. ప్రకటించారు.	పన్ను చెల్లించాల్సి ఉందని తేలింది.	పన్ను చెల్లించలేదని ప్రకటించారు.
2006-07	ఉత్పత్తి పన్ను	0	2,21,19,998	2,21,19,998
మొత్తం				

ఈ శాఖకు చెల్లించాల్సిన మొత్తం పన్ను రూ. 2,21,19,998/-.

పైన పేర్కొన్న వాటి నుండి డీలర్ APVAT చట్టం, 2005 యొక్క నిబంధనల కింద నేరం చేశాడని సూచిస్తుంది మరియు APVAT చట్టం యొక్క నిబంధనల ప్రకారం పెనాల్టీ ప్రొసీడింగ్ విడిగా జారీ చేయబడుతుంది.

ఇంకా డీలర్ ఆలస్యం అయిన కాలానికి చెల్లించాల్సిన పన్నుపై @1% వడ్డీ చెల్లించవలసి ఉంటుంది. ఈ మేరకు ప్రత్యేక చర్యలు జారీ చేయబడతాయి.

ఈ మొత్తం రూ. 2,21,19,998/- ఈ ఆర్డర్ అందిన (30) రోజులలోపు చెల్లించబడాలి. చెల్లింపు చేయడంలో విఫలమైతే ఏపీ వ్యాట్ చట్టము 2005 కింద వసూలు చేయుట చర్యలకు దారి తీస్తుంది."

అందువల్ల, వాణిజ్య పన్ను అధికారి, చెల్లుబాటు అయ్యే మరియు ఖచ్చితమైన కారణాల వల్ల, లావాదేవీ యొక్క స్వభావం 'వస్తువులు' అని మరియు చరాస్తుల స్వభావంలో ఉందని, అందువల్ల, వ్యాట్ చట్టము, 2005 లోని సెక్షన్ 4 (8) పరిధిలోకి వస్తుందని అభిప్రాయపడ్డారు.

16. అదనంగా, వ్యాట్ చట్టము, 2005 లోని సెక్షన్ 31 కింద అప్పీలేట్ అథారిటీ ముందు అప్పీల్ దాఖలు చేయడానికి పిటిషనర్కు సమర్ధవంతమైన ప్రత్యమ్నాయము పరిష్కారం ఉందని గమనించడం సముచితం. పిటిషనర్ పైన పేర్కొన్న సమర్ధవంతమైన ప్రత్యామ్నాయ పరిష్కారాన్ని ఉపయోగించుకోకుండా, భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 226 ప్రకారం ఈ న్యాయస్థానాన్ని ఆశ్రయించారు.అందువల్ల, అప్పీలేట్ అథారిటీ ముందు అప్పీల్ చేయడానికి పిటిషనర్కు స్వేచ్ఛ ఉంది. నేటి నుంచి ముప్పై రోజుల్లోగా పిటిషనర్ అప్పీల్ దాఖలు చేస్తే అప్పీలేట్ అథారిటీ పరిగణనలోకి తీసుకుంటుందని ప్రత్యేకంగా చెప్పనవసరం లేదు.పిటిషనర్ కి పరిమితి చట్టము సెక్షన్ 14 యొక్క ప్రయోజనం మంజూరు చేయబడుతుంది.

17. తదనుగుణంగా రిట్ పిటిషన్ను పరిష్కరించబడింది. ఖర్చులు లేవు.

పెండింగ్లో ఉన్న వివిధ విషయములు దరఖాస్తులు ఏవైనా ఉంటే, అవి కొట్టివేయబడ్డాయి.

★★★★